



Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-5 У. 15371/16
Дана 15.03.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу судија: Сузана Гудураш, председник већа, Станимирка Лаловић и Наташа Малинић, чланови већа, уз учешће судског саветника Јелене Јордовић, записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца

из _____, ради поништаја решења туженог
ПОВЕРЕНИКА ЗА ИНФОРМАЦИЈЕ ОД ЈАВНОГ ЗНАЧАЈА И ЗАШТИТУ
ПОДАТАКА О ЛИЧНОСТИ, број 07-00-00717/2015-03 од 29.09.2016. године, у
предмету информација од јавног значаја, у нејавној седници већа одржаној дана
15.03.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора **СЕ ОДБИЈА.**

Предлог тужиоца за ослобођење од обавезе плаћања судске таксе **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Центра за социјални рад општине Врбас, број 55100-576-3/2015 од 05.02.2015. године, којим је одбијен, као неоснован, захтев тужиоца за остваривање права на слободан приступ информацијама од јавног значаја, у делу који се односи на податке: 1) о просечној оцени оствареној током студирања, националној припадности, држављанству код више држава и матерњем језику за директора Центра за социјални рад општине Врбас; 2) о националној припадности, држављанству код више држава и матерњем језику за лица која су запослена у Центру, у периоду од 01.06.2006. године па надаље; 3) о броју држављана Републике Црне Горе и лица која су држављани више држава са пребивалиштем у Врбасу, који су током 2008. године користили услуге Центра и 4) о националној припадности, држављанству и држављанству код више држава за лица која су током 2014. године остварила право на новчану социјалну помоћ.

У тужби поднетој Управном суду дана 04.11.2016. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа из свих законом предвиђених разлога. Сматра да је образложење оспореног решења нејасно и неразумљиво, јер наводи у садржини решења противрече смислу. Указује да у свакој средини коју чине више националних заједница, попут општине Врбас, “постојање интереса јавности да зна” је вечито тј., непрестано. Додаје да сваки вид прикривања информација од јавног значаја од стране Републике Србије, изазива подозрење, посебно у општини Врбас, где поред држављана Републике Србије живе и држављани Народне Републике Кине и држављани Републике Црне Горе, као и други. Предлаже да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати туженом на поновно одлучивање, као и да обавезе туженог на снашање трошкова спора. Такође, предлаже суду да га ослободи плаћања трошкова спора, јер је незапослен, па није у могућности да их плати.

У одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао код разлога изнетих у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Након разматрања списка предмета, навода тужбе и одговора на тужбу, Управни суд је оценио да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужилац 22.01.2015. године Центру за социјални рад општине Врбас поднео захтев за приступ информацијама од јавног значаја, којим је, између осталог, тражио информације: о просечној оцени оствареној током студирања за директору Центра, о националној припадности, држављанству код више држава и матерњем језику за директорку Центра и лица која су запослена у Центру, у периоду од 01.06.2006. године до дана подношења захтева, о националној припадности држављанству и држављанству код више држава за лица која су током 2014. године остварила право на новчану социјалну помоћ, као и о броју држављана Републике Црне Горе и лица која су држављани више држава, са пребивалиштем у Врбасу, који су током 2008. године користили услуге Центра. Поступајући по поднетом захтеву, првостепени орган је својим решењем исти одбио, позивајући се на одредбе члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 16. Закона о заштити података о личности, са образложењем да се ради о подацима који се односе на приватност лица, те да би омогућавање приступа таквим подацима угрозило право на приватност лица на која се тражена информација односи, јер она нису пристала на обраду истих. У погледу тражених информација о броју држављана Републике Црне Горе и лица која су држављани више држава са пребивалиштем у Врбасу, који су током 2008. године користили услуге Центра, првостепени орган је навео да је увидом у евиденцију Центра за 2008. годину, утврђено да се на истој не налазе држављани Републике Црне Горе и лица који су држављани више држава са пребивалиштем у Врбасу, који су током 2008. године користили услуге Центра. Тужени орган је оспореним решењем одбио жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења, налазећи да је првостепено решење правилно и на закону засновано.

Одредбом члана 5. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја (“Службени гласник РС”, бр. 120/04...36/10) прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да ли му је она иначе доступна, а ставом 2. истог члана је прописано да свако има право да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин. Одредбом члана 8. став 1. Закона прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу или закону. Одредбом члана 16. став 1. Закона прописано је да је орган власти дужан да без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема захтева, тражиоца обавести о поседовању информације, стави му на увид документ који садржи тражену информацију, односно изда му или упути копију тог документа. Копија документа је упућена тражиоцу даном напуштања писарнице органа власти од кога је информација тражена. Одредбом члана 14. Закона прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност, право на углед или које друго право лица на које се тражена информација лично односи, осим: 1) ако је лице на то пристало; 2) ако се ради о личности, појави или догађају од интереса за јавност, а нарочито ако се ради о носиоцу државне и политичке функције и ако је информација важна с обзиром на функцију коју то лице врши; 3) ако се ради о лицу које је својим понашањем, нарочито у вези са приватним животом, дало повода за тражење информације.

Одредбом члана 16. став 1. Закона о о заштити података о личности (“Службени гласник РС”, бр. 97/08...107/12) прописано је да се подаци који се односе на националну припадност, расу, пол, језик, вероисповест, припадност политичкој странци, синдикално чланство, здравствено стање, примање социјалне помоћи, жртву насиља, осуду за кривично дело и сексуални живот могу обрађивати на основу слободно датог пристанка лица, осим када законом није дозвољена обрада ни уз пристанак.

Имајући у виду цитиране законске одредбе и утврђене чињенице, по оцени Управног суда, правилан је закључак туженог органа да је првостепени орган својим решењем правилно одбио захтев тужиоца за остваривање права на слободан приступ информацијама од јавног значаја који се односи на тражене податке. Тужени је правилно оценио да би се доступношћу тих података у својству информација од јавног значаја могло озбиљно угрозити право на приватност и заштиту личних података лица на која се исти односе, а да у конкретном случају није испуњен ниједан законски услов за примену изузетака од права на приватност у смислу цитиране одредбе члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. У конкретном случају не постоје околности које би указивале на постојање интереса јавности да зна, као претежнијег у односу на интерес заштите права на приватност података о личности у смислу члана 8. став 1. Закона, нити је тужилац такве околности навео.

У односу на информацију о броју држављана Републике Црне Горе и лица која

су држављани више држава са пребивалиштем у Врбасу, који су током 2008. године користили услуге Центра за социјални рад општине Врбас, тужени је оценио да, иако је орган власти својим решењем од 05.02.2015. године одбио захтев и у односу на ту информацију, у том делу је поступио по захтеву у складу са одредбом члана 16. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, с обзиром да је у образложењу решења навео да је увидом у евиденцију Центра за 2008. годину, утврђено да се на истој не налазе држављани Републике Црне Горе и лица који су држављани више држава са пребивалиштем у Врбасу, који су током 2008. године користили услуге Центра.

Суд је ценио наводе тужбе, али имајући у виду изнето, налази да су без утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари. Тужилац није навео ниједну нову околност, нити пружио нови доказ који није цењен у спроведеном управном поступку, а који би могао да буде од утицаја на другачију одлуку.

Суд је решио управни спор без одржавања усмене расправе, ценећи да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, с обзиром да је чињенично стање утврђено у управном поступку довољно за доношење одлуке, у смислу одредбе члана 33. став 2. и 3. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09).

На основу изнетог, ценећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), одлучио као у ставу 1. диспозитива пресуде.

Имајући у виду да је тужба одбијена, суд је одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, применом одредби члана 66., члана 67. и члана 74. Закона о управним споровима и сходном применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...87/18), па је одлучио као у ставу 2. диспозитива пресуде.

Имајући у виду да тужилац није доставио ниједан доказ из ког произлази да испуњава услове за ослобођење од плаћања судске таксе прописане чланом 10. Закона о судским таксама ("Службени гласник РС", 28/94...95/18), суд је оценио да у конкретном случају, нису испуњени законом прописани услови за усвајање поднетог предлога па је одлучио као у ставу 3. диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 15.03.2019. године, III-5 У. 15371/16

Записничар
Јелена Јордовић,с.р.

Председник већа-судија
Сузана Гудураш,с.р.

За тачност отправља
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић



БТ